

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.132 van 3 mei 2012
in de zaak A. 202.070/IX-7433**

In zake : Frans FAICT
 wonend te 9000 Gent
 Leliestraat 31
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het UNIVERSITAIR ZIEKENHUIS GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Heleen Vandermeersch
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 26 september 2011 van de raad van bestuur van het Universitair Ziekenhuis Gent waarbij Frans Faict wordt ontslagen “ten gevolge van een eindevaluatie onvoldoende tijdens de stage”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 217.228 van 16 januari 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling verworpen.

Het genoemde arrest is op 23 januari 2012 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

Op 8 maart 2012 heeft de hoofdgriffier aan de verzoeker de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Met een brief van 15 maart 2012 vraagt de verzoeker om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 april 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Heleen Vandermeersch, die eveneens loco advocaat Kaat Leus, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoeker heeft te dezen geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

In de kennisgeving aan de verzoeker, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, is meegedeeld dat de kamer de afstand van het geding zou uitspreken, tenzij de verzoeker binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord. De verzoeker heeft gevraagd om te worden gehoord.

Ter zitting voert de verzoeker aan dat hij geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend, omdat de vakbondsafgevaardigde waarop hij beroep deed om zijn belangen te behartigen in zijn geschil met het Universitair Ziekenhuis Gent en die werkzaam was in dit ziekenhuis, ontslag heeft genomen.

Het onweerlegbare vermoeden van afstand van het geding dat is bepaald in artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is van toepassing wanneer de verzoekende partij heeft nagelaten op regelmatige wijze de voortzetting van de rechtspleging te vragen. De strengheid van deze wettelijke regeling kan weliswaar worden gemilderd in geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling. De enkele omstandigheid dat de verzoeker niet kon overleggen met zijn vertrouwde vakbondsafgevaardigde of beroep kon doen op haar bijstand, maakt evenwel geen overmacht uit. De inhoud van het verzoek tot voortzetting kan zich immers beperken tot de loutere bevestiging dat de verzoekende partij in haar vordering volhardt. Het valt niet in te zien dat het ontslag van de vakbondsafgevaardigde eraan in de weg stond dat de verzoeker deze proceshandeling stelde. Hij kon zich desgewenst daarover nader informeren bij een andere vakbondsafgevaardigde of raadgever of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door een raadsman. De voormelde omstandigheid laat evenmin toe te besluiten tot het bestaan van een onoverwinnelijke dwaling.

Het wettelijke vermoeden van afstand van het geding is in dit geval dan ook onverminderd van toepassing.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 mei 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,
bijgestaan door

Vera Wauters,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys